

Շաբաթի մը անդառ ու ոչ ոք այցելու
հիւանդիկն Ռէսը միտն մէկ երկու հե-
քաղաքի իշխան, մամն անգաւմուն հե-
լեցուն սակաւ մը բերելով: Ոչ ոք գիտ-
թէն: Բէսին երթին եկեղեցուն պատճա-
րաց գիւղին մէջ կարգ մը նոր բան-
իւնացեալած էին հիւանդիկն չորս, Գիւ-
մարդիկն միշտ հետաքրքրի կ'ըլլա-

զգալիս՝ որ հիւանդը կը տխրեր, մտա-
ծեցով՝ աչառուչ իր զաւակին վրայ զոր այն-
չայի վարարագորէն հետու կը պահէին
էլ, Թերեզը կը մտածէր թէ այդ զեղծու-
մայերը, հախուտակ իրենց աղքատութեան
հակառակ իրենց խեղճութեան շնոյտ ա-
ւակի հարուստ, շնոյտ աւելի հոգնանք էին
իրմէ, առէն մէկը տէր անփոխարինելի
զանձներու, անուշ ու կայտառ զաւկնե-
րու։ Ու քննական ձե կը ներխուժէր
տեսներով որ անոնք կը սիրէին իրենց զա-
ւակները, կը յոյժն զանոնք ու կը պաշ-
պանէն ինչք ինչու Հկարհնար Կոյնը ընէ
իր զաւակին համար ինք առ միեւնոյն իրա-
ւունքը չունէր անոր վրայ։ Եւ այլ իլ
կոտաւորեալն ու ցաւովը չէ՞ր արգանգա-
լայն Հաւերն իսկ որոնք իրենց ձագիւր-

անցած ատեն, միշտ դէպի վար կը նս-
նէր, իր սիրահարին յուսահատ վիճակը
կը տեսնէր ու կը հառաչէր, խորհնէր,
շարժուէր կը հառաչէր:

Քառասունը հոգիին խորին քրդ-
խելով, ճերմակ, անսօր ու փափուկ, տա-
րածուեցան օդին մէջ, մաս առ մաս, հոս
ու հոն:

Սիրահարը յիշեց աղջկան վերջին խոս-
քերը ու անոնցով ափսոսեցաւ, իր սի-
րունքին հոգին պաշտեց անոնց մէջէն:

Վերջը, մարդիկ սեռ ու գործ ամպերու
հետ շփոթեցին այդ հառաչանքները:
Մեղք:

Հոգի չեն անոնք, այլ աղջկան մը
հառաչանքները, անոր կոյս խորին մա-
սերը, սիրունակ հոս հոն, երկնքին միմի
կապոյտին մէջ, անբիծ, ճերմակ, թա-
փանցիկ, նուրբ ու անսօր, այնքան սի-
րուն եւ այնքան ալ փափուկ:

ՓԱՅԼԱԿ

ԳՐԱԿԱՆ ԷԶԵՐ

ՈՂԵՐԵՐԳԱԿԱՆ ԳԻՇԵՐԸ

(Մանկերի պատմութիւն)

Ա.

Ճերմակ փոքրիկ վարդադուրներ կ'ի-
րերական, սաւաններ կը շարժին, կար-
միր ծածկովը կը սահէ նայն յայտարար,
յետոյ արագ արագ ու գիտիմը կ'իջնայ,
եւ լամպարին լուսով, ճերմակներու մէջէն
երեւան կ'իջէ պղտիկ աղջկան մը թիւի
դէմքը՝ որուն վրայ երկու միմիջադ փոս-
րու պէս կ'երեւան հետաքրքրութեան
խաղաղած իր աղուորիկ աչուկները:

Տունին մէջ բանին մը կ'անցնին կը
գտնանու Անուշտ Մուսուղի խորհուրդն է՝
որ կ'իրականանայ, որուն կը սպասէր, եւ
որուն վրայ շփոթ գաղափար մը միայն
ունէր, գերանուր ճերմակ լամպարու մէջ
փաթուած մտնուէր Յիսուսի մը, լոյսերու
մէջ ճանաչուաւ, ոսկեղծ թուղթէն օր-
րոցի մը շուրջը ծննդաբեր շատ մը մար-
դոցի մը պաշտուած:

Ճիշդ ատենին արթնցեր էր Դեռ
մաւթ էր, եւ սակայն գրուածութեամբ սա-
հող ոտքերու խառնաշփոթ գաղափար մը
կը լսէր, քիչ մը տարօրինակ, խորհու-
մաներ մինչեւ իրեն կը հասնէին, որոնք
պուած հեծեծանքներու նման, որոնք սա-
կայն ուրիշ բան ըլլալու էին Ո՛վ կրնար
լաւ տեսնի օր մը, երբ մտնուէր Աստուածը
կը ծնէր:

Հիւսնալի պատկեր մը կը ներկայա-
ցնէր այդ պղտիկ թուի դէմքը, ճեպ
ճերմակ վարդադուրներուն մէջ ալ աւելի
թուի, որ լայնցած խոշոր աչքերով կը
նայէր, այդ վար հայած փոքրիկ գլուխը,
ականջը տակած, շրթունքը իրաւաբան, հե-
տաքրքիր կ'ընէ հրապարակ շարունակ ժպի-
տով, արդիւնալ պաշտու լիազուրթ խառ-
նող Նալի ժպիտով:

Անուշտ խորհուրդը հոն իր առջին
պիտի իրադրութիւն էր:

Հոն վար, անկողնին գիւղացը տեսաւ
խառնաշփոթ փոքրիկ ժպիտը՝ զոր մայրը
երկար բարակ աշխատանքով շինէր իր,
մաւթ կարմիր բիծեր ցանցեցելով զեղնորակ
«Թեւ աղ Սիւնի» եւ սեփ սեւ մուրի վրայ:

որով առաջ եկեր էր խառնաշփոթ գոյն-
րու անորոշ խառնակութիւն մը, Բէթիլը
հէմի ճիշդ մէջտեղը ճշմարիտ հրապար-
կանանց հասկերով լի լեցուն բնական
գուր մարգերով, թիթեղէ անշարժ եւ
փոքրիկ ջրով ջրով, ջրով ջրով, ջրով ջրով
որոնց վիթխարի թեւերը գրան վրայ կը
շարժուէին. ու այս ամէնը կը տեսնէր
փոքրիկ լամպարին տարտամ լոյսին մէջ:
Իր աչքերով որոնք դեռ երազային ցնոր-
ներու աղբիւրներէն տակ էին:

Վերջը, շատ վերջ, հեռուն տարտամորէն
կը նշարէր Արեւելքէն (որ Արիւիկէն եւ
զերքէն ալ հեռու ըլլալու էր) երկը երեք
մոգերը, սա երեք անձերը որոնց վրայ
այնքան կը հիւանար, եւ որոնք՝ ճիւղ,
ուղտի, օձի, երկնի ալ նմանող ճիւղներ-
րու վրայ թռչած՝ երկը երկը էին խեղճ
տղիկ մը պաշտուէր, եւ խաղ սլէքներ բե-
րեր էին ընծայ:

Վերջը, դեռ պարտալ սա մաւթ քարայ-
րին կեցրոն, ուր հարիւրի ըսեր էր թէ
այս գիւղի պիտի գային Սուրբ Կոյսն ու
Սուրբ Յովնէփը, պարտալ մը ետեւնուն
քայլելով կ'ոյժն ու լորին, գոհգոհները ա-
նոյ անոյ ճնշած միմիջադ: — Եւ ճիշդ հոս
տեղն էր որ խեղճ չէր համար, — պիտի
ծնէր մանկիկը, լոյսի հեղեղներու մէջ,
խաղաղօք ժխարիլ թիւր: Կրնուէր, թիւր-
կիկներուն, բարձրանալու թռչուններու
երգերուն, հովիւներու պոռչուածներուն,
եւ ամէն կողմէ նկատած զանազաններուն:

Կէս գիշեր ըլլալու էր տակաւին,
քանի որ քարայրը պարտալ ու մաւթ էր,
եւ իր մաւթ խորութիւնը զիւրի մարտի
կ'աղբիւր:

Իր պղտիկ եղբայր՝ Օլիւիւնը, որ
դեռ հազիւ չորս թաթիկներուն վրայ կր-
նար քայլել, մեղք, հիւանդ էր մալիսի կա-
րենար այդ վեհալ տեսարանը վայն-
իւր, յաջորդ տարուան սպասելու էր:
Խեղճ պղտիկ, ուր տարեր էին իր քո-
ւէն դատեր էին. որովհետեւ հիւանդու-
թիւնը փոխանցել էր... Կոկորդին մէջ
բան մը կար... գէշ բան մը՝ զոր չեղած
մալիս կ'անուանէին Արեւոյ ճիւղ մը
աղբիւր էր:

Ու նորանցներու մէջ կը շարունակ-
ուէր միշտ խեղճուկ ճայներու, յուշիկ
սանող ոտքերու շշուկը. տարօրինակ, ան-
հասկնալի բան մը կ'անցնէր այդ պահուն,
ուր անուշտ Մուսուղի խորհուրդը
վարկեանը կը պատրաստուէր:

Հասկնալու էր:

Բ.

Փոքրիկ սրունքներէն մէկը գուր հա-
նեց, յետոյ միւսը, կամացուկ մը վար սա-
հեցաւ եւ պղտիկ ոտքերովը գետնը կո-
խեց: Ու երկար, ճեպ ճերմակ շապիկով
ծածկուած, ժպտուն, աչքերը խոր խո-
շոր բացած, ծնողքին նմանեցնակը ան-
ցաւ:

Հոն ալ մաւթ կը տրէր, անկողնին
բարձր սրահներէն եւ պատուհանին
թուի ու թանձր վարդադուրէն ալ աւելի
թանձրացած. բայց հիւսարահին վրայ
բացուող դրան ապակիներէն լոյսի թիթ-
եղէն լայն հոսանք մը ներս կը մտնէր եւ
հայիկին մէջ կը ցոլանար:

Հոն էր Մուսուղը... Խորհուրդը հոն-
կէ կու գար: Պէտք էր տեսնել
եւ տոտիկներուն ծայրին վրայ բար-
ձրացաւ, ու նշարելով շքեղ տեսարա-
նը հիշեցած մնաց, աչքերը լայնցած,
բերանը բաց, փոքրիկ ճիւղը ապակիին
փակցուցած:

Իր մեծնէն աչքերուն տակ, հարկուաւ նոյն
նախանքը կ'առնէին իրեն. չէ՞ մը որ ա-
նոնք ալ ուղղանուն պէս կրնային սիրել,
ու գոյնել իրենց պղտիկները, անոնց կեր
պատրաստի, եւ ի հարկին զանազան պաշտ-
պանել թեւատարած ուրուի որ սպանա-
լից ճակատներէն գէտ Չորս դին, բնու-
թեան ամէն մէկ անկողնի նոյն տեսարանով
էր որ կը կրկնուէր տարբեր գրուածներով,
հոս կով մը որ իր հորթովը կը գիւնցէր,
անցին ուխտանէ՝ որոնք իրենց գաւառիկ
ներք կը քնուէին, հեռուն մտակալ ձի մը
որ իր զամբիկին հետ կը խաղար կը պա-
տահէր երբեմն ալ որ սպասուէին պարտեղ
եղած, գիրկը գտնուող նորածնը համբու-
րէր մօրը աչուկներուն տակ, այն մօրը՝
որուն արդիւնք էին իր զաւակը համբու-
րել, իր զաւակը գրկել, իր զաւակը սիրել:
Խեղճ կ'ընէ աչուկները կը թրջէին. կու-
լար, եւ իր տօգոյն դէմքին վրայ ար-
ցունքները կը փայլէին մարդկութեան
մէջ նետուած շողջողուն աղամանդներու
պէս:

Օ՛հ, իրապէս զիմացուելիք բան չէր
Մաւթի կոյտ, անտաշ կոնգի մը նմանող
այդ սանտուռ կարենար գրկել իր զաւա-
կը, եւ ինք որ ցաւը քաշած էր, ինք որ
իր արիւնք վրայ ստուած էր, ինք, մայրը,
չկարենար նոյն իսկ ձեռքը դնել անոր
վրայ... ո՛ր մայրը պիտի կրնար դի-
մանալ:

Հիւսարահին մէջտեղը կը տեսնէր
ժանտակներով ծածկուած ճերմակ գահա-
ւորակ մը եւ գահաւորակին վրայ օրորո-
ցի նմանող բան մը, բայց տատան օրորո-
ցի երեք տեսած չուէր. ան ալ ճերմակ էր,
ճեպ ճերմակ, ոսկի եւ արծաթ շողջողուն
երկերովը գեղապատուած, ճերմակ ծաղիկ-
ներով շուրջը շուրջուած, ճեպ ճերմակ,
ծաղիկներով. յետոյ լոյսեր, անձայրածիր
արշալոյսի մը հեղեղներ, իբր թէ երկն-
քը բացուած ըլլար՝ ամենքը մէկտեղ՝ եւ
լոյսիկները քողաղեր ընելով. եւ օրորոցին
շուրջը, հովիւներուն պէս ծնողքին՝ շատ
մը մարդիկ, եւ ուրիշներ ալ խուս խուս
պատգամին քով:

Տարօրինակ բան, կը ճանչնար զա-
նոնք... մեծ հայրիկն ու մեծ մայրիկն
էին, մօրեղբայրները, մօրեղբայրները... եւ
սրտեղը նստողն ալ, որ աչքերը օրորոցին
յաւեր էր, մայրիկն էր... ու գահաւո-
րակին քով ալ հայրիկը՝ գլուխը ծածկ՝ ի
նչաւ յարգանքի ու պատուով:

Դեռ ալ աւելի տարօրինակ կար. օ-
րորոցին մէջ պղտիկ տղիկ մը պատկեր
էր... որուն հազիւ կը նշարէր զր-
ուիւր եւ կուրծքին վրայ խառնուած
թուի երբ, բայց այդ տօգոյն գլուխը որ կը
հանգչէր, ի նմանեցնակ խաղաղութեան
եւ անդորրով մը, իր եղբոր, պղտիկ Օ-
կիւսիկներէն էր, որուն համար կը կարծէր
թէ հիւանդ էր ու զեղերու եւ սպիղակ-
ներու աղտոտութեանց հետ կը մաքաւէր:

Ի՞նչ էր Մուսուղը
Անուշտ, իր ըրածին անդամակից՝ գու-
ր հիւս, ու բոլորի, ճերմակ շապիկով, շա-
րածնի, աչքերով, բերանը՝ ծիծաղելու,
սրահին մէջ գտած ինքզինքը, ու թախ-
ծալով լոյսի թանձր մէջտեղը աղաղակեց:

Մուսուղը տեսաւ, ինչ աղուոր է
եւ միշտ հայրը անոր քով կը վազէր,
ու զայն թեւերուն մէջ աննկելով սենեակը
կը տանէր, եւ մայրն ալ անոր հետեւե-
լով, թուղթէն ժպտուն վրայ կը նետուէր՝
մոգերն ու անշարժ թիթեղէ շրջեցնելով
տակն ու վրայ ընելով, մինչ արահին մէջ
ամէնքը այս անակնկալ դէպքին մեկնու-
թիւններ կուտային, եւ փոքրիկ Օկիւս-
իկը անտարբեր կը մնար յաւիտենական
քունին անդորրութեան մէջ թաղուած,
մեծ մայրիկը, իր անդողդոջ հաւաքով
կը միմիջէր:

— Մուսուղի տոնը... Յիսուսի ծը-
նունդը... Մուսուղը... ո՛վ գիտէ:

ՔԱՄԻՅԱՆ ՍԷՆՍՈՒՄ

Թարգմ. ՕՐ. Ա. ԿԻՒԼՊԵՆԵՆ

Տեսնել մեր այսօրուան չորհրդ
էջին մէջ, Քաղաքական լուրերուն
ստորագրութիւնը, ինչպէս նաեւ
Նեֆիմ եւ Ազգային լուրերն ու
Պօստալ:

ՔԱՄԻՅԱՆ

ԼՈՒՐԵՐ

(Վիեննայի թերթերէն 15 866)

ԳԵՐՄԱՆԻԱ ԵՒ ԱՆԳԼԻԱ

Բնաւ պէտք չէ զարմանալ եթէ Անգ-
լիոյ գահաժառանգին՝ Վիկտորիայ կայս-
րին հետ տարեգործութիւն առթիւ Պերլին

Նորածնին որ երթալով կը ճտորէր, քաղաք
տարին քանից: Որ մը, ձեռն ալ եկաւ
իր կարգին, ձեռն իջաւ առատորէն, եւ
գիւղը արդող նորաբար մը պէս ճերմա-
կով պնտուեցաւ:

Դեկտեմբերի ցորեկ մըն էր, ցուրտ օ-
գով մը, անկարծ վրիժք մը օրորոցին
գիւղին մէջ: Բնուր, Բնուր կ'ընէ, հիւսարահին
պատուհանն եւ անտունն փողոց ինկած,
խելալով վազողով մը դէպ ի անտառին
մօտեան կը վազէին անկողնաւորները
պարտալ մը ձգած: Անկողն ալ զուր
ինկած անոնց կը հետեւէինք առանց ան-
ցած գարձածն տեղեկութիւն ունենալու:

— Տղան փախցուցին, կ'ըսէին մէկ քա-
նի հոգի:

Այդ միայն գիտէինք, եւ կը վազէինք
չեղ անցքէ մը՝ որ անտառին մեծ հաս-
կուն կը յանգչէր: Երբ հոն հասանք, հաս-
կունքը իրողութիւնը Հիւսարահին, սանտուռն
պարտալ մընակ տեսնելով, կամացուկ մը
վար իջած, եւ զաւակը օրորոցին գողնա-
լով զուրս ինկած էր տունէն: Յետոյ,
տեսնելով որ զինքը կը հալածեն, նեւ-
աւած էր այդ անցքին մէջ, աննպատակ
ու վարձատու վազողով մը, առանց գիտ-
նալու թէ ո՛ր կ'երթայ, եւ թէ մինչեւ
ո՛ր պիտի կրնայ զիմանալ:

Կը վազէր, կը սուրար գրեթէ, եւ ձիւ-

այնքեղ յետագոյն իրողութիւնն է որ
Անգլիացիներու կողմէ կ'առաջարկուէր
իրենց գահաժառանգին Պերլին այցելելը,
այս առթիւ ցոյց տալու համար այն ար-
տաղին համակրութիւնը որ երկրին մէջ
գոյութիւն ունէր հանգչեալ Գերմանիոյ
կայսր: Ինչ որ Պերլին եւ Չեպրէյնի
միջեւ տեղի ունեցած է, գիւսանագիտա-
կան շրջանակներու մէջ աւելի անձնական
կոխ մը կը նկատուի, որովհետեւ ինչ
բան որ միջազգային յարաբերութեանց
խզուէ մը կրնար պատճառել, գոյութիւն
չունի իր կառավարութեանց յարա-
բերութիւնները կատարելապէս հաշտ են
եւ երկու երկիրներու բարձր շրջանակնե-
րուն միջեւ բան մը չէ պատահած, ինչ որ
արդեւ կրնար ըլլալ գահաժառանգին
միտք մեկնիկ երկար արձակուրդներով
բոլորովին անհիմն է, եւ ոչ մէկ պատճառ
գոյութիւն ունի, այս տեսակ բան մը
սպասելու: Ետեւոր թագաւոր արդեւ
վազող եղած պատմութեան շրջան
Գերմանիոյ՝ հանգչեալ բրիտանական ազգին
տաժած յաւաքոյն բարեկամութեան Յե-
տոյ, Սիք ձիւր կազմէր ալ կը հաղորդէ
թէ Գերմանիոյ Հայրենի խլանքը
թագաւորին թագաւորութեան հանդէսնե-
րուն ներկայ պիտի գտնուի ի գիտաց Վի-
կտորիայ կայսր:

— Հակառակ անգլիական թերթերու
այն գրածներուն, որով Անգլիոյ գահա-
ժառանգին Պերլին այցելութիւնը տեղի
չպիտի ունենար, Գերմանիոյ մայրաքաղա-
քին կէս պաշտօնական թերթը կը հա-
ղորդէ թէ Անգլիոյ Պերլինի գետնաւոր,
երբ նոր տարին առթիւ Վիկտորիայ կայս-
րին կ'ընդունուէր, Էտուրտ թագաւորին
անուան կը հարցնէր թէ արեւոյ կայ-
սեր հանձնէ՞ր Անգլիոյ գահաժառանգին
Պերլին այցելելը, որուն կայսրը կը պա-
տասխանէր. — Անգլիոյ ճիշդ բառ չէ,
վերին աստիճանի ուրախ եմ այդ բանին
համար:

— Գերման գեր ծովակալ Սէնդեր-
Պիպսըն Լոնտոնի մէջ Անգլիոյ թագաւո-
րէն ընդունուեցաւ, որուն յանձնեց Գեր-
մանիոյ կայսր ինքնագիր մէկ նամակով
առթիւ թայլմը կը գրէ: Առաջին անգամ
չէր որ Յոն Սէնդեր Պիպսըն երկու եր-
կիրներու միջեւ քաղաքական ցրտացման
մը պահուն մասնաւոր ատաքելութեամբ
ալ, գերման կայսրը կողմէ բրիտանական
արքունիքին կը զրկուի 1896ին, ծանօթ
հետադարձ վերջը զոր Վիկտորիայ կայսրը
Բրիտանիայի համապատասխան կը զրկէր, վերտոյն
Սէնդեր Պիպսըն կայսրը մէկ սիրակէզ
նամակով վերջապէս թագաւորին կու-
ցար, այս կերպով Գերմանիոյ հանգչեալ
անգլիական ժողովրդին ստացած ցաւալի
սպասարկութիւնը քրեւով:

ԳԵՐՄԱՆԻԱ ԵՒ ԱՆԳԼԻԱ

Ռայսիմալի ատարեց վերջապէս

1903 տարուան պիտեմէն առաջին ըն-
թերթը: Վերջին նիստին, ինչպէս նա-
խորդ նիստերուն մէջ ալ սովորականէն
տարբեր բան մը տեղի ունեցաւ, թէ եւ
տասնէնչորս աստիճանութիւններ տեղի
ունեցան, եւ երկու անգամներ ալ, հար-
կան կրնայինք զինքը որո-
շել: Երազային ուրուականի մը երեւոյթը
ստացած էր իր վազքին մէջ, ու կը թր-
չէր՝ հովին քաղաքային մասնաւոր սպի-
տակ փետուրի մը պէս:

Շատ չնոցած, հասան իրեն, բայց նո-
րէն խոստանալու, եւ ըրածն ու ձեռնով
ծածկուած հողակոյտէ մը վեր խոյանա-
լով, կանց ատաւ գողաթիւր Անգլիոյ ալ
կեցանք, եւ գրեթէ ամէնու ալ սիրտին
զարկը կեցաւ նոյն ատեն: Ինչ պիտի ո-
նէր արդեւ: Ո՛չ ոք կը համարձակէր մօ-
տենալ իր ուրուային երեւոյթին տակ
միջոցին այնպիսի մոլորութեամբ որ կը
մը գրաւէր, իր համարիւր գայն, նախա-
ձեռն շարժումով մը անոր գէմքը մեղմէ
պահելով:

Վերջապէս, Բնուր ու կ'ընէր առաջ ին-
կան, ձեռքերուն հաստ բիրը ճոճելով:
Ջատուրը մանաւանդ կատարել գալարու-
ման մասնաւոր, ու բերանը շողբոյսով
կը հայտնէր մոլորութեան Բայց հազիւ
չորս քայլ առած էին, երբ հիւսարահին, ու
զաւակով մը որ մարդկային ոչինչ ունէր
իր վրայ, եւ որ աւելի ձաղը պաշտպանող
վազող մը մեկնիկներ կրնար նմանել, եր-
կու ձեռքերովը տղան վեր վերցուց, կար-
ծեւ երկնքին պաշտպանութիւնը հանգչե-

ունեցան, եւ երկու անգամներ ալ, հար-
ցայնդմանց վրայ, կառավարութիւնը
մասնակցեցաւ լիճաբանութեան: Այս առ-
թիւ յարմար տեսնելով ինքզինքը ունէին միայն
ներքին նախագահ մը: Միջազգային քա-
ղաքականութեան տեսակետով ինչ որ
լովի աստիճանութիւնն էր, Չեպրէյնի
դէմ ուղղուած, որ իր կարեւորութիւնը ու-
նէր եւ որուն վրայ ժամանակին գրեցինք
մանաւանդութիւն:

ՅՈՐԴԱՆԻԱՆ ԳՈՐԾԵՐ

Յորդանական երեսփոխանական ժողովի
ատենապետ Տէպրէյն Նորադոյն ա-
պացոյց մը տուաւ քաղաքականութեան
մէջ ունեցած իր տեսականութեան ոգւոյն,
307 երեսփոխաններուն մէջէն 288ին ձայ-
նով վերնատունը իբր ատենապետ
խորհրդարանին:

— Խորհրդարանի վերջին նիստին երե-
ցագոյն երեսփոխանը, որ մինչեւ ատենա-
պետ ընտրութիւնը, ատենապետի պաշ-
տօնը կը վարէր՝ Ռուլին, ատենաբանու-
թիւն մը ընելով ըսաւ թէ, ներկայ կարճ
նստաշրջանի կարեւոր նախապատասխան
թիւն մը պիտի ըլլայ, յետաւիկայ մեծ նշու-
տաշրջանին, Ատենաբանը յետոյ փափաք
յայտնեց, որ ընտրողները իրենց ջուշները
տուած ատեն միշտ աչքի առնէն ունե-
նեան հայրենեաց հանգչեալ իրենց սէրը,
բանակին հանգչեալ յարգանքը եւ Ֆրանս-
ական զրօշին նուիրականութիւնը:

10